

HOOFDARTIKEL

Nog geen Belgische striptease...

Tenzij Maarten Boudry zijn slag thuishaalt mag Sinterklaas binnenkort zijn opwachting maken in de Vlaamse huisgezinnen. En vermits *Kick Out Zwarte Piet* in het nuchtere Vlaanderen niet al te veel deining veroorzaakt, zal Zwarte Piet (en hier en daar een roetveegpiet) hem vergezellen.

In de Wetstraat wordt vandaag al duchtig met zwartepieten geschoven. De Mechelse superburgemeester Bart Somers – ooit een radicaal-republikeinse en zowaar linkse Volksunie-jongerenvoorzitter verwijt N-VA weg te lopen voor haar ‘verantwoordelijkheid’ zodat er niets anders op zit voor VLD dan mee te gaan in de paars-groene droom van informateur Paul Magnette. Ogenblikkelijk volgde vanuit de N-VA de – uiterst correcte – repliek : VLD & CD&V hebben de sleutels in handen om paars-groen af te blokken.

We schreven het hier al aan het begin van de zomer : “ *Voor de traditionele partijen lijkt het uur der waarheid aangebroken : België tijdelijk redden en in Vlaanderen irrelevant worden of meewerken aan de verdere ontmanteling van het land via het confederalisme?*” Alleen een Vlaamse frontvorming kan een dergelijke forcing doorvoeren. En, ook dat betoogden we hier al eerder deze herfst, een communautair vergelijk hoeft Wallonië niet noodzakelijk tot de bedelstaf te veroordelen : zie het Marshallplan van Toon Roosens.

Als de démarche van Somers effectief de nieuwe marsrichting wordt, dan zou er binnenkort duidelijkheid kunnen komen maar tegelijk zal de tweespalt binnen de VLD worden aangewakkerd. Bij CD&V zal de voorzittersverkiezing tegen Sinterklaas haar beslag krijgen. Joachim Coens heeft, zo herinneren bepaalde waarnemers ons, in omfloerste termen naar communautaire hervormingen en – zowaar – naar confederalisme verwezen. Haalt hij het en gaat zijn partij daarna voluit voor deze strategie? Of blijft het een wijfelachtig parcours?

Kennelijk ben ik niet de enige die zijn geduld verliest bij deze vermoeiende gang van zaken terwijl er gigantisch veel op het spel staat en we als burgers van deze vooralsnog welvarende samenleving met pro capita de hoogste schuldgraad van Europa straks hoe dan ook het gelag zullen moeten betalen.

In *De Morgen* slaat Carl Devos spijkers met koppen. Sta mij toe hem hier te citeren : “ *Welke federale regering er ook komt, het valt te vrezen dat oplossingen voor de manifeste onbestuurbaarheid van dit land in haar akkoord zullen ontbreken. Want, zal te horen zijn : het was al lastig genoeg. De volgende regering zal het wegzakkende Belgisch bouwsel met verlaagjes opsmukken, terwijl het tot de ruwbouw gestript en verbouwd moet worden. Prullaria zoals de te late afschaffing van de Senaat moeten de verzakking stutten. Er is zoveel meer nodig. Niet enkel politiek slibt ons model dicht, budgettair dreigt de ramp. Wij gaan dat men zijn allen minstens twee legislaturen afbetalen. Als ooit recessie en rentestijging elkaar ontmoeten volgt een catastrofe.*”

Een andere nestor van de Vlaamse journalistiek, Rik Van Cauwelaert, spreekt hem in *De Tijd* niet echt tegen: “ *Een verbouwing van de bijzondere financieringswet is een noodzakelijke maar explosieve oefening die maanden in beslag zal nemen. Maar de enige manier om de regio’s tot budgettaire rigueur te dwingen is het verlenen van fiscale autonomie en verantwoordelijkheid voor de eigen financiën. Alleen is het maar de vraag of informateur Magnette, als PS-voorzitter dan, bereid is daarover te praten.*”

Een dergelijk gesprek kan alleen plaatsvinden indien de Vlaamse partijen als één man spreken. Maar de voortekenen wijzen er niet bepaald op dat dit staat te gebeuren.

Bernard DAELEMANS